

Český metrologický institut

Okružní 31, 638 00

Brno

Č.j.: 0313/007/14/Pos.

Vyřizuje: Ing. Miroslav Pospíšil

Telefon: 545 555 135, -131

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

Český metrologický institut (dále jen „ČMI“), jako orgán věcně a místně příslušný ve věci stanovování metrologických a technických požadavků na stanovené měřidlo a stanovování metod zkoušení při schvalování typu a při ověřování stanoveného měřidla dle § 14 odst. 1 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o metrologii“), a dle ustanovení § 172 a následujících zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SprŘ“), zahájil z moci úřední dne 28. 8. 2014 správní řízení dle § 46 SprŘ, a na základě podkladů vydává tento:

I.

NÁVRH OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY

číslo: 0111-OOP-C049-14

č.j. 0313/007/14/Pos.,

den uveřejnění: 28. 8. 2014

kterým se stanovují metrologické a technické požadavky na stanovená měřidla, včetně metod zkoušení při ověřování stanovených měřidel:

„měřidla tepla a jejich členy – vyhodnocovací jednotky pro použití v obytných a obchodních prostorách a v lehkém průmyslu“

Toto opatření obecné povahy stanovuje metrologické a technické požadavky na měřidla tepla dodaného teplotonosnou kapalinou a jejich členy (samostatné podsestavy) – vyhodnocovací jednotky pro použití v obytných a obchodních prostorách a v lehkém průmyslu, které se uplatní po uvedení na trh nebo do provozu při jejich ověřování. Tyto požadavky jsou v souladu s požadavky nařízení vlády č. 464/2005 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na měřidla¹⁾, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení vlády o měřidlech“) a s požadavky harmonizovaných norem.

Na vyhodnocovací jednotky jako členy měřidel tepla, jejichž typ byl schválen podle zákona o metrologii, ve znění účinném do 30. října 2006, tedy ve stavu před implementací směrnice Evropského par-

¹⁾ Tímto nařízením vlády je do české legislativy implementována směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/22/ES z 31. března 2004 o měřidlech v platném znění.

lamentu a Rady 2004/22/ES, v platném znění, do českého právního řádu, se při ověřování uplatňují metrologické požadavky, které byly rozhodné pro jejich uvedení do oběhu.

1 Základní pojmy

Pro účely tohoto opatření obecné povahy platí termíny a definice podle VIM a VIML²⁾ a dále uvedené termíny a definice.

1.1

měřidlo tepla

měřidlo, které je určeno pro použití v obytných a obchodních prostorách a v lehkém průmyslu a které je navrženo pro měření tepla, které se ve výměníku tepla předává kapalinou nazývanou teplonosná kapalina

1.2

vyhodnocovací jednotka, kalorimetrické počítadlo

podsestava, která přijímá výstupní signály snímačů teploty, snímače tlaku a snímače průtoku teplonosné kapaliny a dále je zpracovává, stanovuje a indikuje množství odevzdaného tepla

1.3

snímač průtoku

podsestava, kterou teplonosná kapalina protéká, buď přívodní nebo vratnou větví teplosměnného okruhu, a která vysílá signál, jenž je funkcí objemu nebo hmotnosti, případně objemového nebo hmotnostního průtoku

1.4

snímač teploty

podsestava dvou párovaných snímačů teploty teplonosné kapaliny, které měří teplotu v přívodní a teplotu ve vratné větví teplosměnného okruhu

1.5

snímač tlaku

podsestava, která měří tlak v teplosměnném okruhu

1.6

horní/dolní mezní hodnota rozsahu teploty $\theta_{\max}/\theta_{\min}$

nejvyšší/nejnižší teplota teplonosné kapaliny, při níž musí měřidlo tepla pracovat, aniž by došlo k překročení největších dovolených chyb

1.7

horní mezní hodnota průtoku q_s

nejvyšší průtok, při němž musí měřidlo tepla pracovat v krátkých časových intervalech (< 1 h/den; < 200 h/rok), aniž by došlo k překročení největších dovolených chyb

1.8

trvalý průtok q_p

nejvyšší průtok, při němž musí měřidlo tepla nepřetržitě pracovat, aniž by došlo k překročení největších dovolených chyb

²⁾ Mezinárodní metrologický slovník – Základní a všeobecné pojmy a přidružené termíny (VIM) a Mezinárodní slovník termínů v legální metrologii (VIML) jsou součástí sborníku technické harmonizace „Terminologie v oblasti metrologie“ veřejně dostupného na www.unmz.cz.

1.9**dolní mezní hodnota průtoku q_i**

nejnižší průtok, při kterém musí měřidlo tepla pracovat, aniž by došlo k překročení největších dovolených chyb

1.10**horní mezní hodnota tepelného výkonu**

nejvyšší tepelný výkon, při němž musí měřidlo tepla pracovat, aniž by došlo k překročení největších dovolených chyb

2 Metrologické požadavky

Metrologické požadavky na vyhodnocovací jednotky jako členy měřidel tepla dodaného teplonosnou kapalinou pro použití v obytných a obchodních prostorách a v lehkém průmyslu jsou založeny na požadavcích nařízení vlády o měřidlech¹⁾ s využitím relevantních požadavků harmonizovaných norem.

Na vyhodnocovací jednotky jako členy měřidel tepla se při ověřování uplatňují metrologické požadavky, které byly rozhodné pro jejich uvedení do oběhu.

2.1 Stanovené pracovní podmínky**2.1.1 Podmínky prostředí**

Měřidla tepla a jejich členy musí řádně pracovat v rozsahu teploty okolí specifikovaném výrobcem jako rozsah pracovních teplot, který musí být pro vnitřní prostředí alespoň +5 °C až +55 °C a pro vnější prostředí –25 °C až +55 °C.

2.1.2 Teplonosná kapalina

Rozsah stanovených pracovních podmínek teplonosné kapaliny stanoví výrobce hodnotami:

- a) pro teplotu kapaliny: θ_{\max} , θ_{\min} ,
- b) pro teplotní rozdíly na přívodu výměníku θ_{in} a výstupu výměníku θ_{out} : $\Delta\theta_{\max}$, $\Delta\theta_{\min}$,
při těchto omezeních:
 - $\Delta\theta_{\max}/\Delta\theta_{\min} \geq 10$,
 - $\Delta\theta_{\min} = 3 \text{ K}$ nebo 5 K nebo 10 K ,
- c) pro tlak kapaliny: maximální kladný vnitřní tlak, kterému může měřidlo tepla dlouhodobě odolávat při horní mezní teplotě,
- d) pro průtoky kapaliny: q_s , q_p , q_i , přičemž hodnoty q_p a q_i podléhají následujícímu omezení: $q_p/q_i \geq 10$, zpravidla z řady 10, 25, 50, 100 nebo 250,
- e) pro tepelný výkon: P_S .

2.2 Třídy přesnosti

Pro samostatné vyhodnocovací jednotky nejsou definovány třídy přesnosti.

2.3 Největší dovolená chyba vyhodnocovacích jednotek**2.3.1 Největší dovolená chyba vyhodnocovacích jednotek při ověřování**

Relativní největší dovolená chyba vyhodnocovací jednotky E_c vyjádřená v % je:

$$E_c = (0,5 + \Delta\theta_{\min} / \Delta\theta)$$

kde chyba E_c vztahuje indikovanou hodnotu ke konvenční hodnotě tepla.

Hodnota kritické změny pro samostatnou podsestavu vyhodnocovací jednotky je rovna příslušné absolutní hodnotě největší dovolené chyby použitelné pro danou samostatnou podsestavu.

2.3.2 Největší dovolená chyba podsestavu vyhodnocovacích jednotek a párovaných snímačů teploty při ověřování

Relativní největší dovolená chyba podsestavu vyhodnocovací jednotky E_c a párovaných snímačů teploty E_t vyjádřená v % je:

$$E = E_c + E_t = (0,5 + \Delta\theta_{\min} / \Delta\theta) + (0,5 + 3 \Delta\theta_{\min}/\Delta\theta)$$

kde chyba E vztahuje indikovanou hodnotu ke konvenční hodnotě tepla.

Hodnota kritické změny pro samostatnou podsestavu vyhodnocovací jednotky a párovaných snímačů teploty je rovna příslušné absolutní hodnotě největší dovolené chyby použitelné pro danou podsestavu.

2.3.3 Největší dovolené chyby v používání

Při ověřování měřidel v používání prováděném podle § 11, odst. 4 zákona o metrologii na vyžádání strany, jejíž zájmy mohou být významně poškozeny nesprávným měřením, se jako největší dovolené chyby uplatní dvojnásobek „největších dovolených chyb“ uvedených v článku 2.3.1.

2.4 Vzorec pro sdílení tepla

Teplu předané lze určit ze znalosti jeho hmotnosti proteklé teplotnosné kapaliny, měrné tepelné kapacity a změny teploty.

V měřidle tepla se míra změny entalpie mezi přívodní a vratnou větví výměníku tepla stanoví pomocí časové integrace. Pro tento děj platí následující rovnice:

$$Q = \int_{t_0}^{t_1} q_m \Delta h dt$$

kde je

Q množství předaného tepla,

q_m hmotnostní průtok teplotnosné kapaliny protékající měřidlem tepla,

Δh rozdíl mezi měrnými entalpiemi teplotnosné kapaliny při teplotách v přívodní a vratné větví teplosměnného okruhu,

t čas.

Jestliže měřidlo určuje hmotnost proteklé kapaliny objemovými prostředky, platí následující rovnice:

$$Q = \int_{V_0}^{V_1} k \Delta\theta dV$$

kde je

Q množství předaného tepla,

V objem proteklé kapaliny,

k tepelný součinitel, který je funkcí vlastností teplotnosné kapaliny při odpovídajících teplotách a tlaku,

$\Delta\theta$ rozdíl teplot teplotnosné kapaliny mezi přívodní a vratnou větví teplosměnného okruhu.

Konvenční hodnotu tepelného součinitele k pro vodu, jestliže je použita jako teplotnosná kapalina, lze získat z dokumentu IAPWS-IF97, kde musí být uvažován tlak 16 barů.

U měřidel určených pro použití s teplotnosnou kapalinou jinou než voda, musí výrobce uvést hodnotu použitého tepelného součinitele jako funkci teploty a tlaku.

3 Technické požadavky

Technické požadavky na vyhodnocovací jednotky jako členy měřidel tepla dodaného teplotnosnou kapalinou pro použití v obytných a obchodních prostorách a v lehkém průmyslu jsou založeny na požadavcích nařízení vlády o měřidlech¹⁾ s využitím relevantních požadavků harmonizovaných norem.

Na vyhodnocovací jednotky jako členy měřidel tepla se při ověřování uplatňují metrologické požadavky, které byly rozhodné pro jejich uvedení do oběhu.

3.1 Svorky a rozhraní

Vyhodnocovací jednotka musí být vybavena vhodnými svorkami pro připojení k síťovému zdroji a signálových vedení od snímačů teploty, snímače průtoku a snímače tlaku v kapalině a rozhraními umožňujícími propojení s přídatnými zařízeními.

Pro popisy, kterými jsou svorky označeny, musí být použita specifikovaná čísla. Nevyužitá svorky mohou být vynechány.

3.2 Indikační zařízení

Množství tepla musí být indikováno v joulech, watthodinách nebo v dekadických násobcích těchto jednotek. Název nebo značka jednotky, v níž je množství tepla stanoveno, musí být uvedeny v blízkosti číslic displeje.

Indikační zařízení smí zobrazovat proteklé množství teplotnosné kapaliny i okamžité údaje o průtoku kapaliny a o teplotě na přívodu a výstupu v příslušných jednotkách uvedených v blízkosti číslic displeje.

Vyhodnocovací jednotka musí být navržena tak, aby v případě poškození nebo přerušování vnějšího zdroje napájení (síťového napájení nebo vnějšího stejnosměrného zdroje) si měřidlo uchovalo indikaci množství tepla minimálně po dobu jednoho roku.

POZNÁMKA Indikace množství odevzdaného tepla může být ukládána, buď trvalým způsobem (paměť) v určitých intervalech, nebo během ovládaného vypínacího procesu (napájeného z vnitřního zdroje).

Čtení indikace musí být spolehlivé, snadné a jednoznačné.

Výška číslic vyjadřujících množství tepla na displeji nesmí být menší než 4 mm a číslice udávající desetinné díly jednotky musí být od ostatních číslic odděleny buď desetinnou čárkou nebo tečkou.

Displej, indikující množství tepla, musí být schopen bez přepnutí zaznamenat množství předaného tepla, které odpovídá nepřetržité činnosti po dobu 3 000 h při horní mezní hodnotě tepelného výkonu daného měřidla tepla.

Množství tepla naměřené měřidlem tepla, které po dobu 1 h pracuje na horní mezní hodnotě tepelného výkonu, musí odpovídat hodnotě alespoň jedné číslice nejnižšího řádu displeje.

3.3 Software

Software, který je zásadní pro metrologické vlastnosti elektronických zařízení, musí být identifikovatelný a musí být zabezpečen. Identifikace softwaru musí být umožněna jednoduchým způsobem.

Pokud byl podsestavě přidružen software, který poskytuje další funkce mimo měřicí funkci, musí být software, který je pro metrologické vlastnosti kritický, identifikovatelný a nesmí být nepřípustně ovlivněn přidruženým softwarem.

3.4 Napájení

Způsob napájení snímače průtoku je určen výrobcem.

Vyhodnocovací jednotky, které jsou napájeny střídavým proudem ze sítě, musí mít jmenovité napětí $196 \text{ V} < U_n < 253 \text{ V}$.

Vyhodnocovací jednotky napájené stejnosměrným nebo střídavým proudem ze vzdáleného zdroje musí mít jmenovité napětí U_n 24 V. Tolerance pro stejnosměrné napětí musí být 12 V až 42 V a pro střídavé napětí 12 V až 36 V.

Vyhodnocovací jednotky s vnějším stejnosměrným napájením z místního zdroje musí upřednostňovat jmenovité napětí U_n 6 V, 3,6 V nebo 3 V.

3.5 Ochrana před nedovolenou manipulací

Vyhodnocovací jednotky musí mít ochranné zařízení, kterým mohou být zaplombována takovým způsobem, aby po zaplombování, které může být provedeno před nebo po správné instalaci měřidla tepla, neexistovala žádná možnost rozebírání, odstranění nebo záměny vyhodnocovací jednotky nebo jejích nastavovacích zařízení bez poškození zařízení nebo plomb(y).

Vyhodnocovací jednotky s vnějším napájením musí být vybaveny prostředky poskytujícími buď ochranu proti odpojení napájení, nebo indikaci, že bylo napájení odpojeno. Tento požadavek neplatí pro měřidla s vnějším napájením, která mají automatické přepnutí na napájení z vnitřní baterie.

POZNÁMKA Identifikaci odpojení zdroje napájení lze řešit vestavěním čítače počtu provozních hodin do pouzdra měřidla.

4 Značení vyhodnocovacích jednotek

4.1 Značení na podsestavě měřidla

Vyhodnocovací jednotka musí být na pouzdře nebo na bezpečně zaplombovaném štítku jasně a viditelně nesmazatelným způsobem označena následujícími informacemi:

- a) název dodavatele nebo jeho obchodní značka,
- b) typ, rok výroby, výrobní číslo,
- c) typ snímačů teploty (např. Pt 100, Pt 500),
- d) mezní hodnoty teploty (θ_{min} a θ_{max}),
- e) mezní hodnoty rozdílů teplot ($\Delta\theta_{min}$ a $\Delta\theta_{max}$),
- f) konstanta měřidla pro snímač průtoku,
- g) zda má snímač průtoku pracovat v přírodním nebo vratném potrubí,
- h) třída prostředí,
- i) teplotonosná kapalina, je-li jiná než voda,
- j) hodnota napětí pro vnější zdroj napájení
- k) číslo certifikátu schválení typu nebo certifikátu EC přezkoušení typu.

4.2 Umístění úřední značky

Umístění úředních značek je stanoveno certifikátem schválení typu, certifikátem ES přezkoušení typu, nebo jiným dokumentem aplikovaným v rámci posouzení shody při uvedení na trh a do provozu.

5 Schvalování typu měřidla

Vyhodnocovací jednotky jako samostatné podsestavy (členy) měřidel tepla dodaného teplotonosnou kapalinou, které jsou určeny k použití v obytných a obchodních prostorách a v lehkém průmyslu, jsou uváděny na trh a do provozu s posouzením shody podle nařízení vlády o měřidlech¹⁾ a nepodléhají tak schvalování typu.

6 Prvotní ověření

Vyhodnocovací jednotky jako samostatné podsestavy (členy) měřidel tepla dodaného teplotnosnou kapalinou, které jsou určeny k použití v obytných a obchodních prostorách a v lehkém průmyslu, jsou uváděny na trh a do provozu s posouzením shody podle nařízení vlády o měřidlech.

Prvotní ověření se vztahuje pouze na měřidla, která mají v daném čase platný certifikát o schválení typu s využitím přechodného ustanovení podle § 9 nařízení vlády o měřidlech, a na ověřování měřidel po opravě.

Při prvotním ověření se aplikuje postup identický s následným ověřením podle kapitoly 7.

7 Následné ověření

Následné ověření, tj. každé ověření měřidla provedeném po předchozím ověření, a případně ověření podle § 11, odst. 4 zákona o metrologii je prováděno podle tohoto OOP bez ohledu na to, zda měřidlo bylo uvedeno na trh a do oběhu podle zákona o metrologii, nebo podle nařízení vlády o měřidlech.

Na vyhodnocovací jednotky se při ověřování uplatňují technické požadavky, které byly rozhodné pro jejich uvedení do oběhu.

7.1 Přehled prováděných zkoušek

Při každém ověření se provádí následovné činnosti a zkoušky:

- a) vizuální prohlídka,
- b) funkční zkoušky
 - zkouška přesnosti vyhodnocovací jednotky,
 - zkouška přesnosti podsestavy vyhodnocovací jednotky a párovaných snímačů teploty.

7.2 Vizuální prohlídka

Při vizuální prohlídce vyhodnocovací jednotky se posuzuje, zda:

- měřidlo předložené k ověření se shoduje se schváleným typem nebo s provedením měřidla, u kterého byla prohlášena shoda v rámci uvedení na trh a pozornost musí být věnována kontrole označení ve smyslu kapitoly 4,
- měřidlo není mechanicky poškozeno a kovové části nenesou stopy koroze.

Pokud měřidlo nevyhoví požadavkům vizuální prohlídky, dále se nezkouší.

7.3 Funkční zkoušky

7.3.1 Zkušební vybavení

Rozšířená nejistota měření skutečného množství tepla indikovaného zkušebním zařízením:

- nesmí překročit $\frac{1}{5}$ největší dovolené chyby vyhodnocovací jednotky, nebo
- musí být odečteny od největších dovolených chyb dané podsestavy vyhodnocovací jednotky k získání nových největších dovolených chyb.

7.3.2 Zkouška přesnosti vyhodnocovací jednotky

Vyhodnocovací jednotka musí být zkoušena simulovanými signály teploty alespoň v rozmezí každého z následujících rozsahů rozdílů teplot:

- a) $\Delta\theta_{\min} \leq \Delta\theta \leq 1,2\theta_{\min}$
- b) $10 \text{ K} \leq \Delta\theta \leq 20 \text{ K}$

c) $\Delta\theta_{\max} - 5 \text{ K} \leq \Delta\theta \leq \Delta\theta_{\max}$

Simulovaný signál průtoku nesmí překročit maximum vyhodnotitelné kalorimetrickým počítadlem.

Pokud není v certifikátu o schválení typu či jiným závazným způsobem stanoveno jinak, teplota ve vratném potrubí musí být v rozsahu teplot mezi 40 °C a 70 °C.

Pro zjednodušení zkoušení vyhodnocovací jednotky je obvyklé, že se nepoužívá indikační zařízení měřidla tepla. Avšak indikační zařízení měřidla tepla musí být vyzkoušeno alespoň při jedné zkoušce.

Chyba měření při jednotlivých zkušebních rozsazích teplot musí splnit požadavky na největší dovolené chyby při ověřování uvedené v článku 2.3.1.

7.3.3 Zkouška přesnosti podsestavy vyhodnocovací jednotky a párovaných snímačů teploty současně

Podsestava kalorimetrického počítadla a skutečných párovaných snímačů teploty musí být zkoušena v rozsazích teplot platných pro snímače teploty:

- pro $\theta_{\min} < 20 \text{ °C}$ rozsah θ_{\min} až $\theta_{\min} + 10 \text{ K}$ nebo pro $\theta_{\min} \geq 20 \text{ °C}$ rozsah 35 °C až 45 °C,
- rozsah 75 °C až 85 °C,
- rozsah $\theta_{\max} - 30 \text{ K}$ až θ_{\max}

a v rozsazích rozdílů teplot podle článku 7.3.2 pro vyhodnocovací jednotky.

Dodatečně je nutná konečná zkouška podsestavy s párovanými snímači teploty ponořenými do dvou lázní s regulovanou teplotou. Rozdíl teplot těchto lázní musí být mezi 3 K a 4 K. Simulovaný průtok nesmí být zdrojem signálu, který by překročil maximální signál vyhodnotitelný vyhodnocovací jednotkou.

Jestliže jsou vyhodnocovací jednotka a párované snímače teploty zkoušeny jako neoddělitelná podsestava, musí být zkoušeny jako samostatná podsestava vyhodnocovací jednotky.

Chyba měření při jednotlivých zkušebních rozsazích teplot musí splnit požadavky na největší dovolené chyby při ověřování uvedené v článku 2.3.2.

8 Oznámené normy

ČMI oznámí pro účely specifikace metrologických a technických požadavků na měřidla a pro účely specifikace metod zkoušení při ověřování, vyplývajících z tohoto opatření obecné povahy, české technické normy, další technické normy nebo technické dokumenty mezinárodních popřípadě zahraničních organizací, nebo jiné technické dokumenty obsahující podrobnější technické požadavky (dále jen „oznámené normy“). Seznam těchto oznámených norem s přiřazením k příslušnému opatření oznámí ČMI společně s opatřením obecné povahy veřejně dostupným způsobem (na webových stránkách www.cmi.cz).

Splnění oznámených norem nebo splnění jejich částí se považuje, v rozsahu a za podmínek stanovených tímto opatřením obecné povahy, za splnění těch požadavků stanovených tímto opatřením, k nimž se tyto normy nebo jejich části vztahují.

II. ODŮVODNĚNÍ

ČMI vydává k provedení § 24c zákona o metrologii toto opatření obecné povahy, kterým se stanovují metrologické a technické požadavky na stanovená měřidla a metody zkoušení při ověřování těchto stanovených měřidel.

Vyhláška č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu, ve znění pozdějších předpisů, zařazuje v příloze Druhový seznam stanovených měřidel pod položkou 3.1.2 f) vyhodnocovací jednotky kombinovaných měřidel tepla mezi měřidla podléhající ověřování.

ČMI tedy k provedení § 24c zákona o metrologii pro tento konkrétní druh měřidla „měřidla tepla a jejich členy – vyhodnocovací jednotky pro použití v obytných a obchodních prostorách a v lehkém průmyslu“ vydává toto opatření obecné povahy, kterým se stanovují metrologické a technické požadavky pro měřidla tepla a jejich členy – vyhodnocovací jednotky pro použití v obytných a obchodních prostorách a v lehkém průmyslu a metody zkoušení při ověřování těchto stanovených měřidel.

Tento předpis (Opatření obecné povahy) byl oznámen v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti, v platném znění.

III. POUČENÍ

V souladu s ustanovením § 172 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 39 odst. 1 SprŘ stanovuje ČMI lhůtu pro uplatnění připomínek do 28. 9. 2014. K připomínkám podaným po této lhůtě se nepřihlíží.

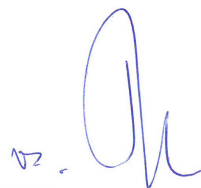
Dotčené osoby se tímto vyzývají k uplatnění připomínek k tomuto návrhu opatření obecné povahy. S ohledem na ustanovení § 172 odst. 4 SprŘ se připomínky podávají v písemné podobě a musí splňovat náležitosti podání podle § 37 SprŘ.

Připomínky musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 SprŘ, musí být patrné kdo je činí, proti kterému opatření obecné povahy směřují, v jakém rozsahu ho napadají a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost opatření obecné povahy nebo řízení, jež mu předcházelo, které věci se týkají a co se navrhuje, dále musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, a podpis osoby, která je činí.

Do podkladů návrhu opatření obecné povahy je možné nahlédnout u Českého metrologického institutu, Úsek pro legální metrologii, Okružní 31, 638 00 Brno, dveře č. 154 ve dnech pondělí a středa od 8.00 h do 15.30 h, v jiné dny po telefonické dohodě.

Návrh Opatření obecné povahy č. 0111-OOP-C049-14

Tento návrh opatření obecné povahy bude zveřejněn po dobu po dobu 15 dnů.

.....
RNDr. Pavel Klenovský
generální ředitel

Za správnost vyhotovení: Ing. Miroslav Pospíšil

Vyvěšeno dne: 28. 8. 2014

Podpis oprávněné osoby, potvrzující vyvěšení:

.....

Sejmuto dne:

.....